

predsednik Henry B. Eyring
prvi svetovalec Prvega predsedstva

Pomagajte jim na poti domov

Božjim otrokom najbolj pomagamo tako, da jim omogočimo, da v mladosti razvijejo vero v Jezusa Kristusa in njegov obnovljeni evangelij.

Bratje in sestre, nebeški Oče želi in potrebuje našo pomoč, da se bodo njegovi duhovni otroci lahko vrnili domov k njemu. Danes bom govoril o mladih članih prave Cerkve, ki so že stopili na tesno in ozko pot, ki vodi v nebeški dom. Nebeški Oče želi, da zgodaj postanejo duhovno močni, da bodo na poti ostali. Zato potrebuje našo pomoč, da jim bomo, če bodo začeli tavati, takoj pomagali, da se bodo na pot vrnili.

Kot mlademu škofu mi je kmalu postajalo jasno, zakaj Gospod želi, da okrepimo otroke, ko so še mladi, in jih hitro rešimo. Povedal vam bom zgodbo o dekletu, ki predstavlja številne, ki sem jim v dolgih letih skušal pomagati.

Usedla se je nasproti mene in mi govorila o svojem življenju. Ko je

bila stara osem let, se je krstila in so jo potrdili za članico Cerkve. V očeh ni imela solz, ko je govorila o več kot dvajsetih letih, ki so sledila, vendar je bilo v njenem glasu zaznati žalost. Rekla je, da se je njena pot navzdol začela, ko se je odločila, da se bo družila z ljudmi, ki so se ji zdeli zanimivi. Pričela je kršiti zapovedi, ki so se ji sprva zdele manj pomembne.

Najprej je bila malce žalostna in se je počutila krivo. Toda druženje s prijatelji ji je dajalo občutek, da jo imajo radi, zato so se njene odločitve, da se pokesa, zdele čedalje manj pomembne. Ko je prekršila čedalje več zapovedi, se je zdelo, da so se sanje o srečnem večnem domu razblinile.

Bedna, kot je rekla, je sedela pred menoj. Hotela je, da jo rešim iz pasti greha, v katero se je ujela. Toda zanjo bi bil edini izhod to, da bi verovala

v Jezusa Kristusa, imela strto srce, se pokesala in se tako očistila, spremenila ter prejela moč zaradi Gospodove odkupne daritve. Pričeval sem ji, da je to mogoče. In res je bilo, vendar toliko težje, kot bi bilo, če bi po veri živela že na začetku svoje poti domov k Bogu in takoj, ko je zašla.

Božjim otrokom najbolj pomagamo, če jim že kot majhnim okrepimo vero v Jezusa Kristusa in njegov obnovljeni evangelij. Nato jim pomagajmo, da bo ta vera hitro vzplamtela, preden začne ugašati, ko skrenejo s poti.

Zato lahko nenehno pričakujemo priložnosti, da bi pomagali popotnikom med Božjimi otroki. Odrešenik nam je povedal, zakaj bo tako, ko je opisal, da bo za vse Božje, duhovne otroke potovanje domov težko zaradi megle, ki jo ustvarjajo grehi in Satan:

»Vstopite skozi ozka vrata; kajti široka so vrata in prostorna je pot, ki vodi v pogubo, in veliko jih je, ki vstopajo skoznja; kajti ozka so vrata in tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo.«¹

Ljubeči nebeški Oče, ki je potrebe svojih otrok predvidel, je vzdolž poti postavil navodila in reševalce. Da bi nam omogočil varno pot, je poslal svojega Sina, Jezusa Kristusa. V tem času je za preroka poklical predsednika Thomasa S. Monsona, ki nas že od mladosti uči, ne le, kako naj na poti ostanemo, ampak tudi, kako naj rešimo tiste, ki so žalostni.

Nebeški Oče nam je namenil številne situacije, zato da krepimo ljudi in jih po potrebi pripeljemo na

varno. Naše najpomembnejše zadolžitve so v družini. Pomembne so zato, ker ima družina priložnost, da otroka že na začetku življenja trdno postavi na pot. Starši, bratje in sestre, stari starši, tete in strici so zaradi ljubečih vezi, ki so značilne za družino, vplivnejši vodniki in reševalci.

V prvih osmih letih otrokovega življenja je družina v prednosti. Satan v teh zaščitenih letih zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa ne more uporabljati temne megle, s katero prekriva pot domov. Gospod v teh dragocenih letih družinam pomaga tako, da v Osnovno pokliče ljudi, ki otroke duhovno krepijo. Priskrbi tudi brate v Aronovem duhovništvu, da razdelijo zakrament. Otroci v zakramentnih molitvah slišijo obljubo, da jih bo spremljal Božji Duh, če bodo njegovim zapovedim poslušni. Zaradi tega bodo imeli moč, da se bodo uprli skušnjavam, ko bodo prišle, in bodo nekoč v prihodnosti pomagali drugim.

Veliko škofov v Cerkvi po navdihu pokliče najmočnejše ljudi v oddelku, da služijo otrokom v Osnovni. Zavedajo se, da je le malo verjetno, da bomo morali otroke, če bodo imeli močno vero in pričevanje, reševati v najstniških letih. Zavedajo se, da trdni duhovni temelj lahko spremeni življenje.

Vsi lahko pomagamo. Pomagajo lahko babice, dedki in vsak član, ki otroka pozna. Ni treba, da bi bili uradno poklicani v Osnovno. Niti ni starostne omejitve. Ena takšnih žensk je bila v mladosti v generalnem odboru Osnovne in

je pomagala sestaviti vodilo OSP.

Otrokom se ni nikoli naveličala služiti. V oddelku je na lastno željo vse do devetdesetega leta starosti učila v Osnovni. Majhni otroci so čutili njeno ljubezen. Videli so njen zgled. Učila jih je preprostih načel evangelija Jezusa Kristusa. Najpomembneje je, da jih je z zgledom učila prepoznavati Svetega Duha. Ko so to osvojili, so bili trdno na poti vere in so se lahko uprli skušnjavam. Le malo je verjetno, da jih bo treba reševati, ampak bodo pripravljeni, da bodo sami reševali druge.

Ko so bili najini otroci majhni, sem spoznal moč preproste vere v molitev in Svetega Duha. Najin najstarejši sin še ni bil krščen. Družina, učitelji v Osnovni in duhovniški bratje smo mu pomagali, da bi občutil in prepoznal Duha ter vedel, kako naj prejme Gospodovo pomoč.

Neko popoldne ga je žena odpeljala na dom neke ženske, ki ga je učila brati, jaz pa naj bi ga šel iskat na poti iz službe domov.

Učna ura se je končala prej, kot sva pričakovala. Ker je bil prepričan, da pot pozna, se je peš odpravil proti domu. Kasneje je rekel, da je bil zelo samozavesten in da mu je bilo všeč, ker je šel domov sam. Ko je prehodil slab kilometer, se je pričelo temniti. Zazdelo se mu je, da je še vedno zelo daleč od doma.

Še vedno se spominja, da so bile luči avtomobilov, ki so vozili mimo, zamegljene zaradi njegovih solz. Počutil se je kot majhen otrok, ne kot samozavesten fant, kot je bil, ko se je odpravil domov. Spoznal je,

da potrebuje pomoč. Nečesa se je spomnil. Vedel je, da mora moliti. S ceste je šel proti drevesom, ki jih je v temi komaj videl. Našel je prostor in pokleknil.

Izza grma je zaslišal glasove, ki so se mu približevali. Dva mlada sta ga slišala jokati. Ko sta se približala, sta rekla: »Ti lahko pomagava?« V solzah jima je povedal, da se je izgubil in da hoče domov. Vprašala sta ga, če ve svojo telefonsko številko oziroma naslov. Ni odgovoril. Vprašala sta ga, kako mu je ime. Ni vedel. Odpeljala sta ga k sebi domov nedaleč stran in nas poiskala v imeniku.

Ko sta me poklicala, sem pohitel tja, hvaležen, da sta se ta prijazna človeka znašla na njegovi poti domov. Večno bom hvaležen, ker se je naučil moliti z vero, da bo pomoč prišla, ko se je izgubil. Ta vera ga je vodila na varno in večkrat, kot se lahko spomni, k njemu pripeljala ljudi, ki so mu pomagali.

Gospod je v svojem kraljestvu postavil vzorec reševanja in rešitelje. Modri Gospod je svoje služabnike navdihnil, da pripravijo nekatere najpomembnejše načine, da nas v najstniških letih okrepijo, in poklicali najboljše rešitelje.

Poznate pomembna programa, ki ju je priskrbel Gospod. Eden je za dekleta in se imenuje Osebni napredek. Drugi za Aronovo duhovništvo in se imenuje Dolžnost do Boga. Mlade odraščajočega rodu spodbujamo, naj vidijo svoj potencial in krepijo svojo veliko duhovno moč. Te, ki za mlade skrbijo, prosimo, naj delajo to, kar Gospod zahteva od nas,

da jim pomagamo. Ker je prihodnost Cerkev odvisna od njih, nam ni vseeno.

Oba programa smo izboljšali, vendar njun namen ostaja nespremenjen. Predsednik Thomas S. Monson je to povedal takole:

»Naučimo se, kar bi se morali naučiti, delajmo, kar bi morali delati, in bodimo, kar bi morali biti.«²

Knjižica Osebni napredek za mladenke pojasni, kakšen je njihov namen: Program Osebni napredek uporablja osem vrednot Mladenk, s katerimi vam pomaga v večji meri razumeti, kdo ste, zakaj ste na Zemlji in kaj bi morale delati kot Božje hčere, da se boste pripravile na dan, ko boste šle v tempelj skleniti svete zaveze.

Nadaljuje, da bodo dekleta sprejela obveze, jih izpolnile in staršem ali voditeljem o napredku poročale. Vzorci, ki jih boste razvile, ko boste Osebni napredek izvajale – kot so molitev, preučevanje svetih spisov, služenje in vsakdanje pisanje dnevnika - bodo postali vsakdanje navade. Te navade vam bodo utrdile pričevanje in vam pomagale, da se boste vse življenje učile in se izboljševale.³

Program Dolžnost do Boga za mladeniče v Aronovem duhovništvu smo posodobili. Združen bo v eno preprosto knjižico za vse tri službe Aronovega duhovništva. Izvod te knjižice bodo dobili mladeniči in njihovi voditelji. To je močno orodje! Mladeniči si bodo okrepili pričevanje in svoj odnos z Bogom. V pomoč jim bo pri učenju in izpolnjevanju duhovniških dolžnosti. Okrepila bo

njihov odnos s starši, s člani zbora ter mladeniči in njihovimi voditelji.

Oba programa veliko odgovornost posvečata samostojnim prizadevanjem mladih. Prosi se jih, naj se učijo in delajo to, kar bi bil izziv za vsakogar. Ko se spomnim svoje mladosti, ne pomnim, da bi imel takšne izzive. No, ob redkih priložnostih sem moral doseči kaj tako težkega. Ta programa zahtevata doslednost, velik trud in skupek večletnega učenja ter duhovnih izkušenj.

Ko sem o tem premišljeval, sem ugotovil, da je vsebina teh knjižic oprijemljivi prikaz Gospodovega zupanja v odraščajoči rod in vse nas, ki jih imamo radi. Vidim, da je to zupanje dobro naloženo.

Opazoval sem delovanje zborov Aronovega duhovništva. Videl sem fante, ki so sledili zgledu učenja, načrtovali, kar Bog želi od njih, in izvršili to, čemur so se obvezali, in potem drugim pripovedovali, kako so se duhovno spremenili. Ob tem mi je postalo jasno, da se je Duh dotaknil očetov, mater, voditeljev, prijateljev in celo bližnjih med verniki, ko so mlade slišali, kako so prejeli moč. Mladi in tudi tisti, ki so jim pri rasti pomagali, so bili duhovno povzdignjeni, ko so pričevali.

Program Mladenk prav tako vsebuje močan vzorec za razvijanje duhovne moči pri dekletih in nam ponuja priložnost, da jim pomagamo. Osebni napredek dekletom pomaga, da se pripravijo na tempeljske uredbe. V pomoč so jim zgledi mater, babic in vsake pravične ženske v Cerkvi. Videl sem, kako so starši

hčeri pomagali doseči cilje in sanje tako, da so opazili in cenili vse, kar je naredila dobro.

Pred dnevi sem opazoval mamo in hčer, ki sta prejeli priznanje, ker sta skupaj postali zgled izjemnih žensk. Ko sta mi govorili, kaj jima to pomeni, sem začutil Gospodovo odobravanje in spodbudo za vse nas.

Največja od vseh oblik pomoči, ki jo bomo tem mladim nudili, je, da bodo čutili naše zaupanje, da so na pravi poti domov k Bogu in da bodo zmogli. To bomo najbolje delali, če bomo hodili z njimi. Ker je pot strma in včasih skalnata, bodo včasih obupani in se celo opotekali. Včasih bodo zmedeni glede svojega cilja in bodo tavalili za cilji, ki za večnost niso tako pomembni. Pri teh navdihnenih programih je to le malo verjetno, ker bodo mlade vodili, da si bodo prizadevali in prejeli vodstvo Svetega Duha.

Najboljši nasvet, ki ga mladim lahko damo, je, da se lahko k nebeškemu Očetu vrnejo le, če jih bo vodil in opozarjal Sveti Duh. Če smo torej pametni, bomo spodbujali, hvalili in bili zgled vsega, kar privablja vodstvo Svetega Duha. Ko se bodo z nami pogovarjali o tem, kaj delajo in doživljajo, moramo biti mi sami vredni Svetega Duha. Potem bodo v naši pohvali in nasmehu čutili Božje odobravanje. Če bomo čutili, da jim moramo svetovati, bodo v tem čutili našo in Božjo ljubezen – ne očitek in zavrnitev, ki Satanu dopušča, da jih še bolj odtuji.

Zgled, ki ga od nas najbolj potrebujejo, je, da delamo to, kar morajo

delati oni. Moliti moramo za duhovne darove. Globoko in marljivo premišljuje o svetih spisih in o besedah živih prerokov. Poskrbeti moramo za načrte, ki niso le želje, ampak zaveze. Nakar pa moramo obljube Bogu izpolnjevati. Druge moramo krepiti tako, da jim govorimo o blagoslovih odkupne daritve v našem življenju.

V življenju moramo biti sami zgled stanovitne in nenehne zvestobe, ki jo od njih pričakuje Gospod. Če bomo to delali, jim bo z našo

pomočjo po Duhu zagotovljeno, da bodo, če bodo vztrajali, slišali besede ljubečega Odrešenika in nebeškega Očeta: »Prav, dobri in zvesti služabnik! V malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil. Pojdi v veselje svojega gospodarja!«⁴ Mi, ki jim bomo pomagali, bomo tem besedam radostno prisluhnili.

Pričujem, da ima Gospod rad vas in vse Božje otroke. To je njegovo kraljestvo, obnovljeno z duhovniškimi ključi po preroku Josephu Smithu. Thomas S. Monson je današnji

Gospodov prerok. Obljubljam vam, da lahko mladi in vsi, ki jih imamo radi in jim zaupamo, če bomo prisluhnili navdihnjenim navodilom v tej pravi Cerkvi Jezusa Kristusa, varno pridemo domov k nebeškemu Očetu in Odrešeniku, da bomo v družinah radostno živeli za vekomaj. V imenu Jezusa Kristusa, amen.

OPOMBE

1. 3 Ne 14:13-14.
2. Thomas S. Monson, To Learn, to Do, to Be, *Liabona*, nov. 2008, str. 67.
3. *Osební napredek*, knjižica, 2009, str. 6.
4. Mt 25:21.